

ALKU

Pálinkás Marika Kecel email cím: mamcika6@indamail.hu

Atyám emlékszel?
Régen volt,ezelőtt jó pár évvel
De már felnőtt fejjel,
Én úgy alkudtam Veled egyszer,
Mint óhajában alkuszik a gyermek
Aki türelmetlen,
Mert kinyújtott kézzel kérve,
Egyért cserébe,-mindent ígérve alkudtam,
Kértem,-hogya adjál nekem egészséget!
És én neked érte?- szívemből majd jókat adok!
Ezután majd mindig szót fogadok..
Csak add..csak add..ó add!
De Te csak hallgattál,pedig emlékszel
Hogy vártam, hogy szólsz majd hozzám?
S hogy az ígérettől, hangodban az öröm bujkál
De a szótlán csendben, benne volt a szomorúság
Mert ismertél..
Én akkor nem értettem ,miért nem örülsz ?
Miért nem hiszed?- hogy sok jó lesz mit neked viszek!
De azért csak ígértem, s hittem
Ahogy ígérem majd úgy lesz minden!
Hogy Neked adom a szeretetemet
Mert gondozok majd öregeket,kicsinyeket
Ha dédelgetek?- biztos örülsz!
Türelmentől majd arcod derül..
S hogy mindez így lesz, el is higgyed
Odaadtam Neked az egész szívem
Te elfogadtad, kézbe vetted,
Pedig mikor reá néztél azt a látványt
Így utólag mintha látnám,
Isten szemed megkönnyezte..
S Te mégis meghallgattál,idővel erőt adtál,
Küldtél hozzám öregeket,adtál nekem kicsinyeket
Ők kérték az én szeretetemet,s türelmemet
De azt az időt!- Atyám én nem felejttem!
Mert akkor történt,hogy rádöbrentem:
Csaló vagyok!
Azt ígértem Neked, amit nem adhatok
Mert nincs is nekem,
Csak akkor lesz, ha Tőled kapok
Így hát koldus vagyok,
De nem csüggedtem,mert tudtam
Hogy gazdag, s boldog koldus vagyok
Hisz a Mindenható Isten az ,akit én Atyámnak tudhatok.

Forrás: www.keresztenydalok.hu